

ת"פ 10905/12/17 - מדינת ישראל נגד איגור פטרוב, אנפסה שפגלמן - בוטל אישום

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 10905-12-17 מדינת ישראל נ' פטרוב ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל	המאשימה
	ע"י ב"כ מתמחה שקד כהן נגד	
	1. איגור פטרוב ע"י ב"כ עו"ד וקסלר 2. אנפסה שפגלמן - בוטל אישום	הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 22.7.17, בחוף הים אורנים בטיילת באשדוד גנב הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת בכך שהרים את הטלפון הנייד שהיה מונח על סדין סמוך לראשה של המתלוננת כאשר היא וחברותיה שוכבות על הסדין ונטל אותו ללא רשותה. המתלוננת הבחינה בכך והחלה לרוץ אחר הנאשם, בשלב זה נאשמת 2 זרקה את הטלפון הנייד על החול וכיסתה אותו. הטלפון הוחזר למתלוננת.

הסדר טיעון

2. ביום 15.1.18 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה הודיעה שעמדתה למאסר בפועל וענישה נלווית, ההגנה ביקשה שתיבחן האפשרות להאריך את המאסר המותנה.

בסופו של יום הצדדים טענו לעונש ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 4.7.18, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 37, רווק,

מתגורר עם בת זוגו, עלה ארצה מאוקראינה בגפו בגיל 18, עובד כמחסנאי מזה כחצי שנה בחברה לאחסון שירותים לוגיסטיים. שירות המבחן תיאר כי הנאשם התמכר לסמים קשים בגיל צעיר, גדל בעזובה רגשית עם תחושות ניכור מהוריו, שרד על ידי התנהלות שולית עבריינית אשר באמצעותה מימן את הסמים. במהלך השנים נעשו ניסיונות של שירות המבחן לשלבו בטיפול גמילה אך התקשה להתמיד בניקיון מסמים.

לנאשם 12 הרשעות קודמות בעבירות סמים, הכוש ואלימות, ריצה חמישה מאסרים כשהאחרון בהם היה בשנת 2017. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה לדבריו היא בוצעה על רקע התמכרותו לסמים קשים. שירות המבחן המליץ על דחית הדיון על מנת לבחון הליך טיפולי.

4. בתסקיר מיום 15.10.18, ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הגיע כנדרש לכל הבדיקות, לכל השיחות הפרטניות, נוטל תחליף סם מסוג מתדון. לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, הנאשם המשיך לעבוד באופן רציף במקום עבודתו והציג מכתב ממעסיקו ממנו עולה כי הוא עובד בחריצות ולשביעות רצון מעסיקו. המטפלת שמטפלת בנאשם התרשמה כי הוא בעל מוטיבציה גבוהה לטיפול ומביע מוטיבציה לתפקד בעתיד באופן תקין ללא סמים וללא תחליף סם. לאור המחויבות שמגלה הנאשם להליך הטיפול המליץ שירות המבחן על העמדתו במבחן, הארכת המאסר המותנה וביצוע שעות של"צ בהיקף של 140 שעות.

טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו ואת ההתחייבות עליה חתם. הפנתה לחומרת הנסיבות, לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועתרה להשתתף מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, הפעלת מאסר על תנאי, הפעלת ההתחייבות, מאסר על תנאי ארוך וממושך על כל עבירות רכוש קנס ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם ציינה כי המאשימה חזרה בה מהאישום כנגד נאשמת 2. הפנתה לאמור בתסקיר, בדבר התמדה במקום עבודה, התמדה בטיפול במרכז התמכרויות וביקשה לאמץ המלצת שירות המבחן להאריך התנאי ולהטיל צו מבחן ושל"צ.

7. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו משתדל לעשות כל מה שהוא יכול, לדבריו הוא מכור לסמים והמחלה הזו הרסה את חייו. יש לו בת זוג והוא רוצה להקים משפחה, רוצה לצאת לדרך נקייה ולהיות בן-אדם נורמטיבי שהחברה תאמין בו. לדבריו נקי מסמים למעלה משנה. עובד כמחסנאי. לראשונה מאמין בדרך שהוא עושה, הביע צער על מעשיו. לדבריו יותר קל להיכנס לכלא מאשר לערוך שינוי בחיים, אך הוא מנסה לעשות משהו אחר, עם כל הקושי והמאמצים, לצאת לדרך חדשה.

8. **הערך המונן** הנפגע בעבירה של גניבה הוא הגנה על רכושו של אדם ותחושת הביטחון של הציבור.

9. **מידת הפגיעה בערך המונן** היא ברף הנמוך בשים לב לטיב הגניבה ולכך שהרכוש הגנוב הוחזר.

באשר לחומרת העבירה של גניבת פלאפונים ראו דברי בית משפט העליון בע"פ 8627/14 **דביר נ' מדינת ישראל**:

"גניבה ושווד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושווד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר "בענן" ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון.

בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל"צינור" אל העולם שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו... יש להכיר בכך שאובדן טלפון סלולרי, על אחת כמה וכמה גניבה של טלפון סלולרי, עשויה לגרום לקורבן תופעות של אי שקט ודחק.

נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם "מכשירים חכמים", שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם - חשבון דואר אלקטרוני, חשבון פייסבוק ורשתות חברתיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא באלה. ההתקדמות הטכנולוגית מן העת האחרונה, אף הופכת את המכשיר הסלולרי לאמצעי תשלום המכונה "ארנק דיגיטלי", אשר מחליף בהדרגה את כרטיסי האשראי הקשיחים. גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בדיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה. "

10. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** - נתתי דעתי לכך שהגניבה בוצעה בחוף הים עת המתלוננת שכבה על סדין והטלפון היה מונח בסמוך לראשה, דבר המלמד על תעוזה. לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה והיא לא בוצעה בתחכום, נתתי דעתי לכך שבכתב האישום צויין חלקה של נאשמת נוספת, אשר לאחר שהנאשם גנב את הטלפון ולאחר שהמתלוננת החלה לרוץ אחריו, היא זרקה את הטלפון על החול, וכיסתה אותו, ובהמשך גם השתוללה בתחנת המשטרה והפריעה לשוטרים במילוי תפקידם. נתתי דעתי לכך שכתב האישום נגדה בוטל. נתתי דעתי לכך שהטלפון הוחזר למתלוננת, כך שבסופו של יום האירוע הסתיים

ללא נזק לרכוש. לקחתי בחשבון את דברי הנאשם שהעבירה בוצעה על רקע התמכרות בסמים ולצורך מימון הסם.

11. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר. ראו למשל:

· רע"פ 3989/15 **שי גוזלאן נ' מדינת ישראל** (09.08.2015). גניבה, וניסיון לתקיפה סתם. המבקש חטף את מכשיר הפלאפון מידה של המתלוננת, החל להימלט מן המקום, המתלוננת רצה אחריו ואחזה בחולצתו, המבקש ניסה לתוקפה בכך שהניף את ידו לעברה. לאחר האירוע, מכר המבקש את הפלאפון תמורת 700 ₪. בית משפט קמא דחה את בקשת המבקש להימנע מהרשעה והשית עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת. ערעור המבקש בבית משפט המחוזי בבאר שבע נדחה ברוב דעות. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13) המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבת טלפון סלולרי. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 4 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בעונש שאינו חמור ואף "ממש קל".

בית המשפט העליון, בדחותו את בקשת רשות הערעור קבע:

"מתחם הענישה שקבע בית המשפט הינו סביר ועונשו של המבקש אינו חורג בחומרתו מהמתחם. אף אם הייתי מקבל את טענתו של המבקש וכולל במתחם הענישה אפשרות לענישה על תנאי ללא מאסר בפועל כגבול התחתון של המתחם, ואיני מכריע ביחס לשאלה זו, עדיין גזר הדין של בית משפט השלום נמצא בתוך מתחם זה".

בית המשפט העליון הדגיש:

"גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הבטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים".

· עפ"ג (מרכז) 48487-12-15 **אסף (אסרף) נ' מדינת ישראל** (14.2.2016). המערער הורשע בעבירות של גניבה ותקיפה. המערער גנב שלושה טלפונים ניידים מחדר ההלבשה באולם ספורט ומשנקרא לעצור על ידי המתלוננת, נמלט מהמקום תוך שהוא דוחף. בית משפט קמא השית על הנאשם 31 ימי מאסר לריצוי בפועל ו- 7 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער על גזר הדין נדחה בהסכמתו.

· בעפ"ג (מחוזי ת"א) 51662-12-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (20.4.15) בית המשפט המחוזי אימץ את המתחם שקבע בית משפט קמא לפיו העונש ההולם לעבירה של גניבת טלפון חכם, ללא עבירות אלימות נלוות נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר.

· ת"פ (אילת) 11146-04-16 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (הנאשם גנב מחוץ הים תיק ובו 4 טלפונים

סלולרים, 150 ₪ במזומן ובגדים. נדון למע"ת וענישה נלווית).

- ת"פ (אילת) 38965-01-16 **מדינת ישראל נ' גסולקר** (הנאשם ניצל את העובדה שהמתלונן נכנס לרחוץ בים וגנב מתיקו אשר הושאר על מיטת השיזוף את התכולה. נתפס במקום. מע"ת וענישה נלווית)
- ת"פ (ת"א) 46710-06-15 **מדינת ישראל נ' אספה** (הורשע בגניבת פלאפון, נדון ל 7 חודשי מאסר כולל הפעלת 6 ח' מע"ת בחופף וענישה נלווית).
- ת"פ (י-ם) 21839-04-14 **מח"ש נ' רון ליבוביץ** 19.07.2015 הנאשם הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, כי בעת היותו שוטר המשמש כסמל מחלקה בטירונות, נכנס לחדרי הטירונים וגנב מתיקיהם שני מכשירי טלפון סלולארי מסוג אייפון וכן 200 ₪ במזומן. בית המשפט השית על הנאשם צו של"צ, 3 חודשי מאסר על תנאי.

12. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני, בשים לב שהרכוש הגנוב הוחזר למתלוננת נע ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

13. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
- זקפתי לזכות הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
 - זקפתי לחובתו את הרשעותיו הקודמות. הנאשם יליד 1981, עלה ארצה בשנת 2000 ומאז צבר 15 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, מרמה, סמים, אלימות ועוד, נדון בעברו ל-8 עונשי מאסר, חלקם לתקופות משמעותיות (24, 14, 15 חודשים). תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים, שלא היה בו די כדי להרתיעו.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו באריכות בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.
 - לקחתי בחשבון את מאמצי השיקום שעורך הנאשם, את העובדה שפנה מיוזמתו למרפאה פרטית לטיפול בהתמכרויות ונוטל טיפול בתחליפי סם. בדיקות שמסר בשירות המבחן, מלמדות על שימוש ב"סבוטקס" ועל ניקיון מסמי רחוב. לקחתי בחשבון את העובדה שהשתלב בטיפול פרטני במסגרת אליה הופנה על ידי שירות המבחן, וכי להערכת המטפלת, הנאשם בעל מוטיבציה גבוהה לטיפול ומגלה מחויבות להליך הטיפול.
 - לקחתי בחשבון את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם משקיע מאמץ לנהל אורח חיים תקין ומביע מוטיבציה להתנקות מסמים ומתחליפי סם.

· לקחתי בחשבון כי הנאשם עובד במקום עבודה מסודר, בתפקיד מחסנאי, וממכתב מעסיקו שהוצג לעיוני (1/נ) עולה כי הוא עובד בחריצות ולשביעות רצון מעסיקו, אשר מעוניין להמשיך בהעסקתו.

· לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן, להטיל עליו צו של"צ ולהאריך המאסר המותנה.

· לקחתי בחשבון את דבריו האחרונים של הנאשם, אשר מעוררים תקווה כי הנאשם אכן משקיע מאמצים ונלחם כדי להתמיד בדרך החדשה בה החל, דרך של ניהול אורח חיים תקין, הכולל עבודה מסודרת, זוגיות, והימנעות מביצוע עבירות.

· לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

14. לאחר שערכתי איזון בין כל השיקולים לעיל, הן שיקולים לקולה והן שיקולים לחומרה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת בזו הפעם, הצדקה להורות על הארכת המאסר המותנה.

15. על פי מצוות סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל נקבע:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה..."

16. בנסיבות תיק זה, לאחר שהתרשמתי כי הנאשם עושה מאמץ לשמור על ניקיון מסמים, ומצליח בכך משך חודשים ארוכים, מתמיד במקום עבודה מסודר משך למעלה משנה, מנהל זוגיות, עושה מאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי בכל המישורים, ונרתם באופן מלא להליך הטיפול, תוך שמבטא מחויבות להמשך הטיפול, התרשמתי כי יש בסיס איתן לציפייה שיחזור לדרך הישר. לפיכך, לא מצאתי כי יהיה זה צודק בנסיבות העניין להורות על הפעלת המאסר המותנה.

17. בנסיבות המתוארות, אני סבורה כי קיימת הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולהעדיף ענישה בעלת אפיק שיקומי.

סוף דבר

18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על הארכת המאסר המותנה בן 6 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 3815-12-13 בבית משפט השלום בתל אביב ביום 3.3.15 וזאת למשך שנתיים מתום תקופת התנאי המקורי.

ב. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן תוך 60 יום ובפיקוח שרות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

תוכנית השל"צ תאושר ללא צורך בדיון נוסף.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך 24 חודשים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 24 חודשים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

במסגרת המבחן ימסור הנאשם דגימות לצורך איתור שרידי סם בכל עת שידרש.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

למען הסר ספק מוזהר הנאשם כי אם יפר את צו המבחן ניתן יהיה להטיל עליו עונש מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר המותנה שהוארך במסגרת גזר הדין.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירות כל עבירת רכוש והכל תוך שלוש שנים מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ה. על אף שהתביעה בטיעוניה עתרה להפעלת התחייבות בסך 1500 ₪ עליה חתם הנאשם בתיק 3815-12-13 בבית המשפט השלום בתל אביב, ההתחייבות לא הוגשה ולכן לא הוריתי על הפעלתה.

ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך 700 ₪ לגב' אפיק שדה ע"ת 1 הפיצוי ישולם ב - 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.1.19.

ז. קנס כספי בסך של 700 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.3.19.

כל תשלום יזקף ראשית לכל על חשבון הפיצויים.

ניתן היום, 13.12.18 ה' טבת תשע"ט במעמד הצדדים.